

и антихероји у популарној култури, 2015; *У врлоћу транзиције – Србија у савременом свету (2005–2015)*, 2015; *Нови феудализам – глобалне трансформације у XXI веку*, 2016; *Звук и заједница – рок музика и судбина Зайада*, 2017; *Америка и Рим – империјалне паралеле*, 2019; *Креманска слиража*, роман, 2021; „*Демократије не рајују?*” и *групи олеги*, 2021; *Крсти и круи*, 2022; *Балкански геополитички чвор*, 2023; *Евроазијска геополитика безбедности*, 2025.

СЛАВКО ГОРДИЋ, рођен 1941. у Дабрици код Стоца, БиХ. Пише прозу, књижевну критику и есејистику. Од 1992. до 2004. био је главни и одговорни уредник *Летписца*, а од 2008. до 2012. потпредседник Матице српске. Књиге прозе: *Врховни силник*, 1975; *Друго лице*, 1998; *Ойши*, 2004; *Руб*, 2010; *После руба*, 2020. Књиге есеја, критика и огледа: *У видуку слиха*, 1978; *Слањање времена*, 1983; *Примарно и нијанса*, 1985; *Поезија и окружење*, 1988; *Образац и чин – олеги о роману*, 1995; „*Певач*” *Бошка Пејровића*, 1998; *Олеги о Вељку Пејровићу*, 2000; *Главни посао*, 2002; *Профили и ситуације*, 2004; *Размена дарова – олеги и записи о савременом српском јесништву*, 2006; *Савременост и наслеђе*, 2006; *Критичке разледнице*, 2008; *Трајања и сведочења*, 2011; *Олеги о Иви Андрићу*, 2013; *Сродства и раздаљине – олеги и дневнички записи*, 2014; *Осмајрачница – књижевне и оштите теме*, 2016; *Међу својима*, 2020; *Погсећања и наговори*, 2022; *Сво дана*, 2024. Приредио више књига српских писаца.

АНГЕЛИНА ЖИВОТИЋ, рођена 1997. у Петровцу на Млави. Основне студије завршила је на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима Филолошког факултета Универзитета у Београду, где је уписала и мастер студије. Главне области њеног интересовања су фолклористика и екокритика. Пише поезију, кратку прозу, као и књижевну и музичку критику, а бави се и превођењем поезије с руског језика, објављује у периодици.

ЈЕЛЕНА ЗЕЛЕНОВИЋ СТАНИЋ, рођена 1993. у Новом Саду. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику, као и текстове за сајтове.

КОРНЕЛИЈА ИЧИН, рођена 1964. у Београду. Професор је руске књижевности на Универзитету у Београду, члан Академије заума, почасни научни саветник Европског универзитета у Санкт Петербургу, научни саветник Музеја обериута у Санкт Петербургу, добитник Награде „Андреј Бели” за изузетне заслуге у руској књижевности и медаље „Николај Фјодоров” за допринос проучавању руске мисли и културе. Од 2013. главни је уредник *Зборника Машице српске за славистику*. Књиге: *Циклус „Плава звезда” Николаја Гумиљова*, 1997; *Етуды о русской литературе*,

2000; *Драмско сѝваралашѝиво Лава Лунца*, 2002; *Элегические раскопки* (коаутор М. Јовановић), 2005; *Поэтика изгнания: Овидий и русская поэзия*, 2007; *Лев Луц, брат-скоморох*, 2011; *Авангардний взрыв: 22 статьи о русском авангарде*, 2016; *Бука руске авангарде*, 2022; *Мерцающие миры Александра Введенского*, 2023. Приредила је више од 30 међународних научних зборника на руском језику посвећених руској филозофији, авангарди и концептуалној уметности. Дешифровала, приредила и објавила рукописе руских емиграната Јевгенија Ањичкова и Сергеја Смирнова, као и заборављеног руског песника Јурија Дегена. Објављује радове у часописима *Новое литературное обозрение*, *Russian Literature (Slavic Literatures)*, *Вопросы философии*, *Quaestio Rossica*, *Wiener Slawistischer Almanach*, *Europa Orientalis*, *Russica Romana*, *Toronto Slavic Quarterly*, *Slavic Almanac* и др.

ЛАНА ЈЕКНИЋ, рођена 1993. у Београду. Докторирала је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, одбравивши докторску дисертацију „Драмски и позоришни метод Николаја Кољаде” (2023). Пише и објављује научне радове и позоришну критику у националним и међународним научним часописима на српском и руском језику. Учесница је више међународних конференција. Добитница је прве Бранкове награде Матице српске (2017/2018) и Награде „Проф. др Радмила Милентијевић” (2017/2018) из области руске књижевности. Преводи с руског језика.

МАРИЈАНА ЈЕЛИСАВЧИЋ КАРАНОВИЋ, рођена 1992. у Ужицу. Основне и мастер студије српске књижевности завршила на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је 2016. године одбранила мастер рад на тему „Елементи хорор фантастике у роману српског предромантизма”, за који је одликована Бранковом наградом Матице српске. Тренутно је на докторским студијама српске књижевности у Новом Саду. Књига приповедака: *Прихваћии иѝру?*, 2022. Књига есеја: *Како се калио хорор – есеји о хорор иѝрози*, 2025.

ДАНИЛО ЈОКАНОВИЋ, рођен 1956. у Подгорици, Црна Гора. Студирао у Новом Саду, живи у Београду. Пише поезију. Књиге песама: *Друѝачији моѝиви*, 1981; *Моѝућности избора*, 1984; *Ерос на коленима*, 1992; *Нојев ѝавран*, 1994; *Трамвај за Колхиду*, 1997; *Неумиѝине ѝесме*, старе и нове, 2002; *Мером ружа и веѝрова*, 2004; *Ненаѝисане ѝриче*, 2009; *Слова наѝиѝих имена*, 2014; *Звона Свеѝе Софије*, 2016; *Изабране*, 2016; *Чернила и вино (Масѝило и вино)*, на руском, 2018; *Повѝорное ѝуѝешесѝивие (Поновно ѝуѝовање)*, на руском, 2020; *Ненаѝисане ѝриче*, старе и нове, 2021; *Мач десѝоѝиа Сѝефана*, 2023; *Преко ѝвоѝа имена*, 2024; *Књииа ѝроѝлиѝих и бугућих дана*, 2025. Приредио више књига и антологија.

СНЕЖАНА КЕСИЋ, рођена 1978. у Новом Саду. Дипломирала и докторирала на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду. Пише поезију, есеје и критичке приказе. Објављене књиге поезије: *Слух за љубав*, 2008; *Испиренуће*, 2012. Студија: *Јован Христиић, грамски писац и теоретичар*, 2019.

СИГИЗМУНД ДОМИНИКОВИЧ КРЖИЖАНОВСКИ (Кијев, 1887 – Москва, 1950), руски прозни и драмски писац, сценариста, позоришни теоретичар, филозоф. Његова дела се први пут штампају након перестројке, почетком деведесетих година XX века, а сабрана дела у 6 томова појављују се између 2001. и 2013. године. Почетком двадесетих година XX века предавао је у школи Камерног театра Александра Таирова у Москви, а средином двадесетих активно сарађивао са научноистраживачком академијом за проучавање различитих уметности (ГАХН). Иако је на сцени изведена само једна његова драма – „Човек који је био Четвртак”, драматизација Честертоновог романа, Кржижановски је оставио иза себе више драмских остварења. [У преводу доносимо драмски текст „Смрт баца коцкице” из 1930, у којем Кржижановски експериментира драмском формом, укидајући дијалог и дајући реч дидаскалијама, па зато и сам текст назива пантомимом. У центру пажње је фолклорни мотив сусрета јунака са Смрћу, одлагања судњег часа, покушаја надмудривања Смрти, а све то на фону средњовековног амбијента и непобедиве куге. Дакако да Смрт долази по своје, јер она је та која вечно чека и дочека, па макар била заточена у кавезу код неустрашивог пољског племића Бжозека након кратког пораза у игри бацања коцкица. У драми се лако препознају одједи Бокачовог *Декамерона*, „Маске црвене смрти” Е. А. Поа, Пушкиновог „Каменог госта” и „Гозбе у време куге”, јер је и овај текст Кржижановског, као и његова комлетна проза, пун цитата и реминисценција на светску књижевност.] (К. И.)

НЕБОЈША ЛАПЧЕВИЋ, рођен 1966. у Крушевцу. Пише поезију, приповетке, романе, либрета, драмске текстове, те песме, приче и драме за децу. Објавио је збирке песама: *Семе на ветру*, 1999; *Стирофе у ирасликама*, 2003; *Долазак Христиа на Менхејн*, 2010; *Још увек у ири* – Звонко Милојевић, 2017; *Берачи њолена*, 2019; *Филајелисџи – стијжу ли њи њисма, њријашељу*, 2022; *Пасџир и рунолисџи*, 2025; прозни триптих *Овайлоћавање*, 2000; збирку поезије и прозе *Песник и њејови модели*, 2001; драму *Римска њрича*; публицистичку књигу из спортске културе *Срце на џерен*, 2005; кратке приче: *Улаз на јужна враџа*, 2007; *Рукојис у џеракоји*, 2020; приче за децу *Ко је грџио Чарлија?*, 2009; либрето *Крџи свейџа цара Конџианџина*, 2013; романе: *Језеро у џелијама*, 2013; *Сценарио за Вудија Алена*, 2014; *Сејач*, 2024. Објавио је и саборник о Пријезди и

Морави *Завет̄и војводе Пријезде*, 2019. Добитник је више књижевних награда. Живи и ради у Крушевцу.

МИНА МАЛЕШ, рођена 2005. у Новом Саду. Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду уписала је 2023. године и студенткиња је треће године основних академских студија на Одсеку за српску књижевност и језик. Њена ужа академска интересовања обухватају истраживања у домену усмене књижевности, српске фолклорне традиције и културе, те књижевности српског романтизма. Ово је њен први објављени научни рад.

СЛОБОДАН МАНДИЋ, рођен 1947. у Сутјесци код Зрењанина. Дипломирао је на Катедри за општу књижевност са теоријом књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду. Пише прозу, књижевну критику и есеје. Књиге приповедака: *За временом киша*, 1977; *Пет̄ољетка*, 1985; *Колонистӣи* (документарне приче), 1996; *Сџаница њоље* (старе и нове приповетке), 2003; *Поврајџак у земљу њрича*, изабрана проза, 2022. Књиге есеја: *Сенџандрејске башџије*, 1999; *Врџи Госиодина Реџенџаџа*, 2018. Романи: *Време очева*, 1988; *Хроника најџуџиџених куџа*, 1994; *Каирос*, 1998; *Некрџиџени дани*, 2007; *Изџубљени едеџ*, 2011; *Очев нови мандаџ*, 2016; *Кружџок на злаџни џоџон*, 2018; *Панонски џалиџисџи*, 2019; *Дух џриче и друџа имена*, 2020; *Реџина Панџниџа*, 2021; *Аџиџквар Госиодџи*, 2023; *Ex Silentium*, 2024. Живи у Сутјесци.

ЗДРАВКО МИОВЧИЋ, рођен 1958. у Ледићима код Трнова, БиХ. Студије филозофије, компаративне књижевности и социологије завршио на Филозофском факултету у Сарајеву. Магистрирао на постдипломском студију „Технологија рјешавања проблема развоја” у Сарајеву 1991. године. Прву књигу пјесама објавио у 53. години. До сада је објавио девет књига из области одлучивања и управљања развојем и дванаест књига поезије: *Заџиџо џи нисам џисао*, 2011; *џиџо заџрејери и несџане*, 2013; *џкриџа и џаџаџи*, 2015; *џиџо је дуџа скуџила*, 2017; *У милосџи џренуџаџа – саџласиџе*, 2019; *Љубав виџоџџа – џјесме о виџу и уз виџо*, 2020; *Дневна доза носџалиџе – кафанске џјесме у доба каранџина*, 2021; *Нџиџи џегових џрича*, 2021; *Кџиџа лиџиџа*, 2023; *Меџафизички џоџрум*, 2024; *Кџиџа џубави*, 2025; *О џрироди сџвари – 101 (неи)скаска*, 2026. Добитник је више књижевних награда. Живи и ради углавном у Бањој Луци.

ЛЕНКА НАСТАСИЋ, рођена 2000. у Сомбору. Пише поезију, кратке приче и књижевну критику. Одбранила је мастер рад „Аспекти усмене књижевности у поезији српског барока” на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду (2024). Објављена збирка песама: *Са друџе сџране џера*, 2020.

МАРКО НЕДИЋ, рођен 1943. у Гајтану код Лесковца. Пише прозу, огледе, студије, есеје и књижевну критику. Објављене књиге: *Кућа у пољу*, приповетке, 1970; *Мађија њоејске њрозе. Сџудија о Расџку Пејџровићу*, 1972; *Нова криџичка ојредељења*, 1973; *Писци њосле I свејској раџа као криџичари*, 1975; *Сџара и нова њроза. Ојлеги о срџским њрозаисџима*, 1988; *Криџика новој сџила*, 1993; *Основа и њрича – ојлеги о савременој срџској њрози*, 2002; *Проза и њоеџика Мирослава Јосића Виџњића*, 2008; *Сџилска њрејлиџања – сџудије и ојлеги о срџској њрози друџе њоловине XIX и њрве њоловине XX века*, 2011; *Између реализма и њосџмодерне – сџудије и ојлеги о срџским њисџима друџе њоловине XX века*, 2012; *Повраџак њричи – ојлеги о савременој срџској њрози*, 2017; *Чарање и џлеџење њриче – ојлеги о савременој срџској њрози*, 2017; *Трајно и њролазно – криџике и есеји о срџској књижевности и кулџури*, 2018; *Криџички ојиси – ојлеги о срџској њрози*, 2020; *Поеџички изазови и друџи ојлеги*, 2023. Приредио више књига.

КАТАРИНА ПАНТОВИЋ, рођена 1994. у Београду. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за компаративну књижевност Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду, где похађа и докторске студије. Пише и објављује научне радове, књижевну критику и поезију у стручним и књижевним часописима и зборницима. Преводи с енглеског и немачког језика, а бави се и сликарством и уметничком фотографијом. Књиге песама: *Унуџраџње невреме*, 2019; *Риџуал њред сџавање*, 2022. Студија: *Акџуелна чиџања Кафкиној дела*, 2023.

САЃА ПАРИПОВИЋ КРЧМАР, рођена 1973. у Жабљу. Запослена на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду као редовни професор на Одсеку за српску књижевност. Бави се теоријом књижевности, посебно поетолошким текстовима, версификацијом и сталним облицима. Објављене студије: *Сџални њеснички облици срџској неосимболизма*, 2017; *Трајом срџској сонетџизма*, 2024.

ДРАГАНА ПОПОВИЋ, рођена 1982. у Смедеревској Паланци. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за општу књижевност и теорију књижевности на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Пише поезију, прозу, књижевну и ликовну критику и радове о библиотекарству, објављује у периодици. Запослена у Народној библиотеци Србије. Живи у Београду.

СЕЛИМИР РАДУЛОВИЋ, рођен 1953. на Цетињу, Црна Гора. Пише поезију, есеје и књижевну критику. Од 2014. је управник Библиотеке Матице српске, а од марта 2023. главни и одговорни уредник *Летџојиса Маџице срџске*. Књиге критика и есеја: *Повој и чланци*, 1987; *Свејло из*

очеве колибе – о духовности и култури, 2015; *Оно мало соли*, 2020; *Гле, јаће божје! О ђесничком делу Новице Тадића*, 2020. Књиге песама: *Последњи дани*, 1986; *Сан о ђразнини*, 1993; *У сјенку улазим, оче*, 1995; *По лицу ноћи* (избор), 1996; *Са виса сунчаној, сјајној* (избор и нове), 1999; *Књиа очева* (избор), 2004; *О тајни ризничара свих суза*, 2005; *Где Боју се надах* (избор), 2006; *Као мирни и светили весник* (избор и нове), 2008; *Извештај из земље живих* (избор), 2009; *Снови светиој ђућника*, 2009; *Песма с острва сирочади* (избор и нове), 2010; *Светло из очеве колибе* (избор), 2011; *Под кишом суза с Пајмоса*, 2012; *О ђасиру и камену са седам очију*, 2015; *Сенка осмој еона*, 2016; *Дах мале молиће* (избор и нове), 2017; *Дванаест*, 2018; *Исјовесји шумача царевој сна* (избор и нове), 2019; *О дукаћу с ликом сјајца*, 2020; *Седам малих дрхћаја* (избор и нове), 2021; *У царству вејрова арамејских*, 2022; *Запис на сјубу, јерусалиском*, 2023; *По води која је ђрала ноће, Исусове*, 2024; *О крстиу, малом, дрвеном*, 2024; *Ево, анђела!*, 2025; *С камењем, Христовим, белим*, сабране песме, 2025. Године 2013. објављена су му *Изабрана дела*, I–V. Приредио више књига и антологија.

НАТАЛИЈА СТОЈКОВИЋ, рођена 2003. у Новом Саду. Студенткиња је четврте године основних академских студија српске књижевности и језика на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Стипендиста је Фонда за младе таленте Републике Србије. Њена интересовања обухватају историју уметности, књижевну критику и књижевну теорију.

ИВАН ФЕДЧИШИН, рођен 1997. у Јекатеринбургу, Русија. Руски је позоришни редитељ, глумац и драмски писац. Дипломирао је глуму у класи А. В. Неустројева и режију у класи Николаја Кољаде на Јекатеринбуршком државном позоришном институту. Од 2019. године члан је ансамбла „Кољада-театра”, где је остварио више од четрдесет глумачких улога и режирао низ представа (*Крај руске земље – ђоследња сјајаница*, *ЧеЧеВе*, *Када нас удари ђром* и др.). Од 2025. ангажован је на Јекатеринбуршком државном позоришном институту као асистент глуме у радионици Николаја Кољаде. Као редитељ сарађивао је са више позоришта и радио на мноштву пројеката у Русији, укључујући музички театар „Верона”, Свердловску филхармонију и међународне позоришне лабораторије. Аутор је више савремених драмских текстова, награђиваних и уврштаваних у ужи избор руских и међународних конкурса драмског стваралаштва. (Л. Ј.)

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ